

κολιός

κολιός, ο, ουσ. [<αρχ. κολιοίος], είδος ψαριού, το σκουμπρί·

- *βάζω τον κολιό στο ξίδι*, (στη γλώσσα της αργκό) συνουσιάζομαι: «τρεις φορές τη βδομάδα βάζω τον κολιό στο ξίδι»·

- *κάθε πράγμα στον καιρό του κι ο κολιός τον Αύγουστο*, κάθε πράγμα πρέπει να γίνεται στον καιρό του, στην ώρα του, στην κατάλληλη στιγμή. (Λαϊκό τραγούδι: **κάθε πράγμα στον καιρό του και τον Αύγουστο κολιός**, στη ζωή έγινε νόμος και δε γίνεται αλλιώς). Συνών. *κάθε πράγμα στη σειρά του / κάθε πράγμα στην ώρα του / κάθε πράγμα στον καιρό του κι αβγά κόκκινα το Πάσχα / καιρός φέρνει τα λάχανα καιρός τα παραπούλια / κότα πίτα το Γενάρη, κόκορας τον Αλωνάρη / το τραγούδι με τον τρύγο, το Δεκέμβρη παραμύθι / τώρα στα γεράματα μάθε γέρο γράμματα*·

- *κολιός και κολιός κι απ' το ίδιο βαρέλι*, τα άτομα για τα οποία γίνεται λόγος είναι του ίδιου φυράματος.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας